

Daniels bog

Tekstens hvem, hvad, hvor:

Forfatter:

- Det siges ikke direkte i Daniels bog, hvem der er forfatter, men indirekte i Dan 12,4. Der har også været enstemmighed mellem jødiske skriftlærde og den ældste kristne kirke om, at Daniel er forfatteren, og at han har skrevet den under jødernes 70 årige eksil i Babel, hvor han selv var med som en af de bortførte.

Tidspunkt:

- Bogen er sandsynligvis skrevet kort før Daniels død i Babylon og kort efter, at perserkongen Kyros erobrede byen i 539 f.Kr.

Formål:

- At give Guds folk til enhver tid åbenbarelse om, at historiens gang er under Guds kontrol og forudviden, og at konger og riger bliver givet herredømme i en afgrænset og af Gud kendt og bestemt periode.
- At forudsige de historiske begivenheder inden de sker for at skabe tillid til Guds almagt og forvisse Guds folk om at det sidste rige, som skal afløse alle de verdslige riger, er et evigt Guds rige.
- At Israels skæbne ikke er et udtryk for at Jahve er besejret af den babyloniske gud Beel, men at den skyldes Israels frafald og at den rest, der holder pagten er i stand til at åbenbare Guds suverænitet midt i det hedenske samfund.

Opbygning:

A. Den historiske del, kap. 1-6

1. Gud bekræfter dem der holder pagten. Kap. 1
2. Gud åbenbarer sig for verdensherskeren gennem Daniel. Kap. 2
3. Gud udfrier dem, der holder pagten. Kap. 3
4. Gud giver kongemagt til hvem Han vil. Kap 4
5. Guds dom over den hovmodige konge. Kap. 5
6. Gud bevarer og velsigner Daniels trofasthed. Kap. 6

B. Den profetiske del, kap. 7-12

1. Synet af fire dyr og tydningen. Kap 7
2. Synet af en vædder og gedebuk og tydningen. Kap 8
3. Daniels bøn for sit folk. Kap. 9,1-19
4. Fremtiden for Israel åbenbares igennem syner og tydninger samt en tidsangivelse på 70 "åruger". Kap. 9,20 - 12,13.

Indhold:

A. Den historiske del

- Daniel var sammen med sine tre venner og en tusindtallig skare af judæere blevet ført i eksil i Babylon, hvor han og hans venner pga. deres adelige eller kongelige byrd blev udvalgt til undervisning i kaldæisk sprog og kultur for at indtræde i kongens tjeneste. Daniel og hans venner udmærker sig ved stor

visdom og Daniel ved en gudgiven evne til at tyde drømme og syner, og selvom de tjener en hedensk verdensmagt giver de ikke køb på pagten med Herren, hvilket medfører at vennerne bliver smidt i den gloende ovn og Daniel for løverne, men uden at nogen af dem tager skade, fordi Herren udfrier dem.

- Af de tre gange vi hører om, at Daniel tyder drømme og syner er det kongen Nebukadnezars første drøm, hvor Herren åbenbarer historiens forløb indtil Gudsriget opstår, der giver sammenhæng med de syner Daniel modtager om fremtiden for sit folk Israel og til dels verdens nationer.

B. Den profetiske del

- Det historiske forløb for verdensmagterne, som i kongens drøm var symboliseret ved en statue af forskellige metaller er i Daniels første syn fire dyr, hvoraf det sidste er et monster med først ti horn, som symboliserer ti konger og senere syv plus ét horn, da tre horn er ryddet af vejen for at give plads til det ene horn, som symboliserer en hersker, der sætter sig op mod Gud og forfølger Hans folk, men som dømmes og tilintetgøres, hvorefter Gudsriget tager sin begyndelse.
- Daniels andet syn om en vædder og en gedebuk beskriver kampen mellem det Medo-persiske rige og det Græske rige samt en ugudelig konge og endetidens hersker, der begge vil forfølge Guds folk.
- Daniel går i forbøn for sit folk og Jerusalem, da han læser Jeremias' profeti om at Jerusalem kun skal ligge øde i 70 år. I forbindelse med denne bøn får Daniel åbenbaring om de 70 år-"syvere" eller 70 åruger, som skal gå inden Riget for Israel oprettes.
- Den første del af Daniels syn ved Tigrisfloden er en mere detaljeret beskrivelse af verdensmagtens skiftende konger fra Daniels tid og frem til den Romerrigets begyndende storhedstid. Den sidste del af synet handler om endetidens hersker også kendt som antikrist og om hans endeligt samt opmuntring, trøst og formaning til Daniel, som endnu har mange spørgsmål.

C. Tydningen af de 70 åruger, Dan 9,24-27

- Opdeling i 7+62+1 åruge svarende til 49+434+7 år. Udgangspunktet for beregningen er usikker, men kan med nogen sandsynlighed sættes til år 457 f.Kr., hvor den anden gruppe af jøder vender hjem fra eksilet i Babylon, og hvor Artaxerxes i en skrivelse til Ezra (Ezra 7,11-26) giver ham opgaven at sørge for tempeltjenesten i Jerusalem. Med det udgangspunkt vil åruge 69 være afsluttet i år 26 e.Kr., som netop er det år, hvor genopbygningen af Jerusalem er helt færdig. Den sidste åruge på syv år tager først sin begyndelse når "hedningernes tider er til ende" (Luk 21,24) og menigheden sandsynligvis er borttrykket og Israel træder i karakter som Guds folk. I disse 7 år vil verdensmagten kontrolleres af antikrist og i den sidste halvdel af de syv år vil han forfølge Guds folk, men få sin dom og tilintetgøres, hvorefter Gudsriget, tusindårsriget tager sin begyndelse.